

Spijker kwartier

wijkkrant

4 **Kantelpunt**

10 **Project Real Diehl**

14 **Moestuin op Thialf**

Het wilde maar niet zomeren..

Na een heel nat voorjaar en aangename temperaturen in de wisselvallige zomer werd de wijk groener en groener. Wat is de Kastanjelaan dan prachtig. Wat is de Spijkerstraat opgeknapt.

Alle terrassen mochten weer open, plantenbakken werden naar buiten gesleept, parasols open, stoelen afgestoft: alsof corona niet bestaan had. De regen namen we allemaal voor lief, als we dat terras maar op mochten. Mensen vertrokken naar vakantiebestemmingen zonder mondkapje, maar met een prik in de arm, kinderen gingen ineens weer naar school en kregen daarna direct vakantie... ook wij, de redactie, gingen in de ruststand. Tot het ineens weer tijd was voor nummer 118!

De postbus leeg!
Er was nog bijna niets.

En dan laten we zien, als groep, dat we razendsnel een hele mooie krant in elkaar weten te zetten. Op de juiste knoppen drukken, de juiste mensen benaderen, zelf een extra keer in de pen... en ja: deze krant ligt er weer! Mooi interview, lekker eten, een bedrijf, kritische noot, column, Thialf, mooie foto's: het is weer helemaal compleet.

Dan ben ik heel trots op ons blaadje, ons kleurige krantje dat weer prachtig en belangeloos in elkaar is gezet door veel handen. Waaronder die van Harald Slaterus, onze grafische 'opmaker'. Ook Harald mag wel eens genoemd worden!
Dankjewel Harald.

Lucille van Straten

De m-EETlat...

Blauwe

De rubriek de m-EETlat gaat als laatste keer dan toch een keer vreemd en zoekt in plaats van een lunch 's avonds het terras op: want in onze wijk mag in die hele lijst van eetgelegenheden de Blauwe Hoek niet ontbreken. Iedere Arnhemmer, iedere student die hier gestudeerd heeft, iedereen kent de Blauwe Hoek!

Het is een heerlijke, rustige zomeravond. Je merkt dat veel mensen op vakantie zijn: eindelijk na covid weer even weg kunnen. Mooie gelegenheid om rustig door de groene straten naar het 'centrum' van het Spijkerviertel te lopen. Dit pleintje doet bijna Frans aan: terrasjes, bomen en planten in bakken, een druif tegen de gevel. Wat een heerlijke plek toch.

Als mijn lief en ik rond zessen gaan, zijn er nog voldoende plekjes buiten, dus we schuiven onder de druif aan een klein tafeltje voor dat eerste biertje en glaasje witte wijn. Beetje krap, maar dan zit je wel eerste rang met zicht op het reilen en zeilen van het Spijkerviertel! We zien

bekende bewoners langskomen, verse studenten die aan het verhuizen zijn, zoekende toeristen en hondenuitlaters. Langzaam loopt het terras vol, dus we waren op tijd.

We worden gezien door de bediening, er lopen veel mensen rond, dus niemand wacht lang. Vriendelijk en efficiënt. Puntje gescoord.

De Blauwe Hoek is al jaren een vaste stek voor ons dus we zijn aangenaam verrast als we zien dat er wat nieuwe gerechten op het menu staan. Zelfs met een knipoog naar wat trendy aanpassingen: Regenboogsalade? Aubergine met tahin? Rode bietensalade met kardemom-yoghurt-munt dressing? Oké, doe me die

Hoek

laatste maar. We delen dit, samen met het Turkse brood met wat dipjes, dat mijn lief besteld heeft.

Het ziet er prachtig uit. Granaatappelpitjes! De Blauwe Hoek gaat mee met zijn tijd! Oké er mag wat peper en zout bij de yoghurt is echt heel veel. Maar voor een mezze, een 'klein' gerecht, is het overdadig. Het smaakt prima!

We nemen daarna een vertrouwd hoofdgerecht. Daarin kunnen we tegenwoordig kiezen voor een kleine of een grote portie: na het ruime voorgerecht kiezen we voor een kleine Adana Kebab – gekruide lamsgehakt en een Sis Kebab – lamsvlees, alles op een hete spies geroosterd. Wat een

overdaad: er is opnieuw yoghurt, er is gegrilde groente, bulgur en friet. Het is vertrouwd, het is veel, het is lekker. We leunen voldaan achterover, het bord niet helemaal leeg, de frieten onaangeroerd. Een blik op het menu leert dat er nog steeds simpele pizza's af te halen zijn en dat ook vegetariërs ruim aan hun trekken kunnen komen. Glutenvrij? Ik denk dat het Turkse

brood niet meer zó lekker zou zijn als ze die gluten er uit zouden halen, helaas. Nee, er is geen plaats voor een nagerecht, hoewel Baklava met ijs me echt heerlijk lijkt.

Zijn er dan geen minpuntjes? Ach, natuurlijk, er gaat wel eens iets fout, een bestelling verkeerd doorgegeven, maar daar doen we niet moeilijk over. En als we afrekenen, is ook daar geen verrassing. Als we weggaan, zijn alle tafels bezet en ook binnen zoekt men plek. Mooi. Het zou zo jammer zijn als ook dit restaurant, dat al zeker dertig jaar een begrip is in de wijk, zou moeten sluiten door pandemieën en zo..

Tekst en beeld: Lucille van Straten

DE BLAUWE HOEK Spijkerlaan 1 6828 EB Arnhem

Wat hebben we afgerekend:

- 1 bier
- 3 witte wijn
- 1 Turks brood **4,25**
- 1 bietensalade **7,=**
- 1 kofte Adana **13,=**
- 1 Sis Kebab **14,=**
- Totaal **53,50**

De m-EETlat:

Wat beoordelen we op 14-08-2021

	Maximaal te halen:	Wat geven we:
Eerste indruk bij het binnenkomen, het interieur, lekker zitten, muziek. Zijn de stoelen oké? Zit je op elkaars lip?	20	15
Bijzonderheden, zoals vegetarisch, veganistisch en glutenvrij eten, thema's, specialiteit.	10	5
Prijs en kwaliteit moeten in verhouding zijn.	10	10
Service en bediening: een hele belangrijke! Voelen we ons welkom? Krijgen we niet te veel en niet te weinig aandacht? Moeten we lang wachten?	30	25
Kwaliteit en smaak van het gerecht en de presentatie op het bord. Hier gaat het natuurlijk om: is het lekker, ziet het er goed uit? Is er zorg en liefde in gestoken?	30	25
Eindscore!	100	80

Voorlopig is dit de laatste m-EETlat. Tijd voor iets nieuws, we zoeken naar een andere rubriek, maar het zou best kunnen dat die ook met aangenaam eten te maken heeft.

Kantelpunt

Marten Scheffer, hoogleraar ecologie Universiteit van Wageningen, was onlangs veel in het nieuws. Scheffer is de wetenschapper achter de kritische kantelpuntentheorie. Deze theorie verklaart omwentelingen in complexe systemen, veroorzaakt door geleidelijke veranderingen, waardoor ze ongemerkt hun veerkracht verliezen en dan opeens kunnen instorten. Een voorbeeld is het stilvallen van de warme golfstroom in de Atlantische oceaan, maar de theorie werd ook toegepast bij het onderzoek naar het ineenstorten van de oudste oorspronkelijke Pueblo samenlevingen in Noord Amerika (5 juni/Trouw). Het beeld dat Scheffer schetst: voorbij een kantelpunt is er vaak geen weg meer terug. Zijn ecologische theorie bleek door het Pueblo onderzoek ook van toepassing op sociale systemen.

Schoon, heel, veilig

In de voorjaarseditie van deze wijkkrant schreven wij over de aanpak van de criminaliteit in onze wijk. We waren enthousiast over het plan Schoon Heel Veilig. We waren blij dat burgemeester Marcouch de urgentie inzag van de aanpak van de ondermijnende criminaliteit, en de gevolgen daarvan voor de leefbaarheid van de wijk en haar belangrijkste straat, de Steenstraat; dat Marcouch de straat ziet als de rode loper naar de binnenstad en daar ook beleid op wilde zetten. Belangrijk, want de straat verkeert op een kantelpunt. Een telling in december 2020 wees uit: 92 ondernemingen, waarvan 50 met meerwaarde en 43 zonder meerwaarde. Ruim de helft van die laatste groep kunnen worden geschaard onder dubieuze zaken. Helaas zie ik nog weinig resultaat van het project Schoon Heel Veilig. Onder de ogen van dit project is het aantal dubieuze ondernemingen in de Steenstraat weer flink toegenomen; nog meer kappers, nog meer telefoonwinkels, weer een grote massagesalon en nog meer supermarkten. Nog meer graffiti in de straten en nog meer verkeerschaos in de Steenstraat. Je kunt stellen dat de veerkracht van de straat steeds zwakker wordt.

Rekenkamer

In juni 2021 verscheen het rapport van de rekenkamer van Arnhem over de georganiseerde misdaad in onze stad. Voorzitter Arie Teeuw stelde vast dat de gemeente Arnhem de crimineel vrij spel geeft. Dezelfde conclusie werd overigens 25 jaar geleden ook al getrokken aldus berichtgeving in landelijke dagbladen in 1997. Schijnbaar is er al 25 jaar (!) niets aangepakt. Inzake drugscriminaliteit, louche vastgoedhandel en mensenhandel doet Arnhem niet onder voor Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. De gemeente heeft volgens het onderzoek te weinig geïnvesteerd in de aanpak van de effecten op de samenleving in de stad. Zo maakte Arnhem in 2006 een einde aan

raamprostitutie in ons Spijkerviertel. Een belangrijke en kostbare ingreep. Het heeft echter onvoldoende vervolg gekregen. De focus richtte zich naar het modekwartier in plaats van orde op zaken stellen in het Spijkerviertel. Er wordt geschat dat in Nederland jaarlijks 8 à 9 miljard aan drugsgeld wordt witgewassen. Dat geld moet naar de bovenwereld en corrupteert de hele samenleving. Criminelen kopen voor miljoenen aan panden zonder lening, maar met hulp van de beste juristen, accountants en notarissen. Wanneer Arnhem goed meedoet met de grote steden zou hier in Arnhem zo'n 1.5 miljard worden witgewassen.

Operatie Hyena

Etienne van Koningsveld, stadsmarinier van het project Schoon Heel Veilig zegt dat zij met betrekking tot de ondermijnende criminaliteit aan dossiervorming doen. Hopelijk leidt dat tot resultaat, maar vooralsnog zie ik zoals gezegd eerder achteruitgang dan vooruitgang. Tekenend voor de aanpak was het bericht in de Gelderlander over het resultaat van

operatie Hyena op 9 juli. De 'hyena-actie' is een gezamenlijke inzet van politie en handhavers in onze wijk, in een poging de straten veiliger te maken. Prima natuurlijk, maar het klinkt ook wel sneu: veertig bekeuringen uitgedeeld, waaronder aan twee jochies die geen masker droegen op het Velperpoort station en een bekeuring van 140 euro aan een dakloze die een biertje dronk op de trap van hetzelfde station. Burgemeester Marcouch toonde zich enthousiast over het resultaat. Je vraagt je werkelijk af of deze naïeve aanpak onze wijk en de Steenstraat gaat redden. Emeritus hoogleraar criminologie Cyrille Fijnjaart stelt: 'Ten opzichte van 25 jaar geleden is de zware misdaad omvangrijker, georganiseerder, gewelddadiger, winstgevender, corrupter, grensoverschrijdender en meer ingebed in de samenleving. Wat ontbeert is een samenhangend beleidsplan voor aanpak van een gigantisch maatschappelijk probleem'.

Veerkracht

Laten we hopen dat de rekenkamer de politiek in Arnhem heeft wakker geschud en dat we de naïviteit en het weggijken achter ons laten. De rekenkamer adviseert: niet alleen nadenken over incidenten en pilots, de stad moet investeren in een samenhangend lange termijn plan. Laten we gewaarschuwd zijn door de kritische kantelpunt theorie van Scheffer en de hoofdstraat van onze buurt, de Steenstraat – cultureel erfgoed van Arnhem –, redden voordat er geen weg meer terug is. Hopelijk is de veerkracht nog groot genoeg.

Tekst: Jan van Wonderen

Beeld: Sterre van Wonderen (Jan) en Rien Meijer (Steenstraat)

Natasja in atelier

Natasja van den Eng

‘Nee, ik heb niet de kunstacademie gedaan, hoor’, vertelt Natasja van den Eng vrolijk. Mijn mond valt open ... De vele bronzen en stenen - of neolith - beelden in haar werkruimte thuis in de Statenlaan getuigen van een zo hoogstaande techniek en vakkennis! Dat kan je dus ook bereiken door jarenlang heel veel zelf uitzoeken, leren van anderen, uitproberen en natuurlijk talent.

Arnhemmers kennen Natasja misschien van haar galerie Zoooo Mooi aan de Looierstraat een aantal jaren geleden. ‘Een ongelooflijk leuke tijd! Prachtige ruimte op een mooie, bereikbare plaats. Het was atelier en galerie; ik organiseerde allerlei bijeenkomsten en evenementen met andere kunstenaars. Héél veel koffie gezet in die tijd voor alle aanloop. Soms kwam ik zelf aan werken te weinig toe.’ De dansers van Introdans en het Nationaal Ballet voelden zich ertoe aangetrokken en Natasja tot hen: het menselijk lichaam als kunstobject inspireert haar. En dat is te zien in haar beelden. Niet toevallig maakte zij in 2012 in opdracht het borstbeeld van Introdans-directeur Ton Wiggers, dat in de schouwburg Arnhem staat. Nu werkt ze vooral veel thuis in de Statenlaan. Soms deelt ze tijdelijk een

atelier met andere beeldhouwers, vooral voor het grotere werk. Het is vaak vrij werk, maar ook in opdracht. De stenen beelden worden eindeloos gevijld en gepolijst, voor de bronzen gaat ze naar de gieterij. Inmiddels weet ze feilloos wat mogelijk is met die techniek en wat niet.

Twee liefdes

Wanneer Natasja vertelt over wat ze allemaal aan studie en werk heeft gedaan, moet ze zelf soms even goed nadenken over wat wanneer gebeurde. Het is een lange lijst van activiteiten, maar twee zaken keren voortdurend terug: kunst en zorg. Twee liefdes die strijden om voorrang! Er was in het begin de INAS-opleiding tot A-verpleegkundige. Net voor die afgerond was, vertrok ze naar Engeland als au pair. Daar ontmoette ze Nico, die daar als jonge computer-engineer aan de slag was. Terug in Arnhem, inmiddels met Nico wonend aan de Boulevard Heuvelink, werkte Natasja een tijd als Dogela in het Dorp. 'Dogela...., wat betekent het eigenlijk? Zo heette dat toen. In elk geval: ik stopte er mee toen ik zwanger was van onze dochter. Ik volgde de opleiding shiatsu- en voetreflex massage en had tien jaar lang een mooie praktijk aan huis in de Bilderdijkstraat. Toch lokte de kunst, dus ik verkocht de praktijk met alles wat erbij hoorde en

ging ervoor. Er was veel te leren en dat deed ik met plezier! Ik word erg geholpen door mijn manier van kijken naar de wereld om me heen. Ik merk dat ik naar andere dingen kijk, andere dingen onthoud dan anderen. Veel inspiratie kan ik opdoen in de natuur, ook in mijn eigen tuin. En trouwens (brede lach): ik heb ook ooit een opleiding tot bloemist gedaan bij Larenstein, dus...'

Terug in de wijk

Na een uitstapje van een paar jaar naar Varsseveld zijn Natasja en Nico terug in Arnhem en wel in een mooi benedenhuis met weelderige tuin in de Statenlaan. Natasja werkt er aan haar beelden, maar ze heeft ook de voetreflex-massage weer opgenomen. 'De combinatie met de kunst is heel prettig. Ik bezoek mensen thuis en kan alles zelf regelen. Bovendien: ik heb altijd een basisinkomen willen hebben. Alles bij elkaar ben ik heel tevreden en ook blij dat we weer hier wonen. Oorspronkelijk kom ik uit Schiedam, maar ik ben er achter gekomen dat ik inmiddels toch echt een Arnhems meisje ben.'

www.natasjavandeneng.nl

Tekst: José Botman

Beeld: Nico Wolterink

Hertenvrouw

Laatste Dans

‘Wij zijn sinds onze opening in 2019 gevestigd aan de Kastanjelaan 47 in het Spijkerviertel, en hebben een bijzondere verbondenheid met de stad. Graag zouden wij ons verhaal in de wijkkrant vertellen zodat onze burens ook eens weten wat wij allemaal doen :).’ Dit mailde eigenaar Bart van den Hoven ons. STATT is een studio voor architectuur en ruimtelijke ontwikkeling.

Structuren

Bart is opgegroeid in de pastorie naast de St. Walburgiskerk: ‘Prachtige gewelven in die kerk vooral als je die van boven ziet,’ en kwam na zijn opleidingen tot architect terecht in Berlijn. ‘Daar heb ik gewerkt en hebben we de eerste van onze drie kinderen gekregen.’

Terug in Nederland solliciteerde hij eerst bij de grote en bekende architectenbureaus, maar merkte al gauw dat hij niet in de wieg is gelegd voor de daar bestaande hiërarchische structuren. ‘Eigen baas zijn past beter bij mij. Wij hebben bij STATT een platte organisatiestructuur met een jong team aangevuld met twee stagiaires;

iedereen kan ideeën inbrengen en meedenken. Ik ben met mijn 36 jaar hier de oudste.’

Probleemoplosser

‘Ik ben dan wel architect, maar mijn interesse en ambitie ligt in het voortraject: de initiatieffase, dat is de fase vóórdat het architectuur wordt. Daar ontbreekt het nog vaak aan ruimtelijk denken en ontwerpen. Statt betekent in het Duits “in plaats van” dus “een plek niet zó maar zo gebruiken”. Wij bijten ons graag vast in complexe opgaven als herbestemmingen, transformatie, inbreidingen, maar ook verschillende interieurs en woningbouw. Waar

anderen vastlopen zien wij juist kansen en brengen we projecten verder. Wij werken landelijk, maar vooral in Arnhem en worden ook steeds beter gevonden. Want: hoe complexer de situatie hoe enthousiaster wij worden, wij worden gezien als probleemoplossers.’

Inbreiden

‘Met het tekort aan woningen wordt “inbreiden” steeds belangrijker. Inbreiden wil zeggen dat je bijvoorbeeld in een stad op een al bestaande plek woningen gaat bouwen, zoals bijvoorbeeld in deze wijk op het terrein van drukkerij HCP. Op deze manier kun je in het stedelijk gebied woningen toevoegen. Ook de herontwikkeling van het terrein dat vrijkomt na het vertrek van het ROC aan de Thorbeckestraat biedt voor de wijk daartoe hele mooie kansen. Juist in deze fase zouden wij mee kunnen denken. Een brug slaan tussen duur wonen en goedkope koopwoningen, met huurwoningen, een mix van lokale bewoners; het zou een lift moeten zijn voor dit gebied: een toplocatie!’

Indikken

‘Toen wij hier in het Spijkerviertel kwamen wonen heb ik letterlijk de rode lampen nog van het kozijn geschroefd. Goedkoop wonen en toch veel ruimte op de hoek van de Spijkerstraat en de Karel van Gelderstraat. De huizenprijzen rijzen nu ook in deze wijk de pan uit. Ook voor ons gezin is het nu moeilijk een betaalbaar passend huis te vinden. In zo’n stedelijk gebied kunnen best meer mensen wonen als we - net zoals in het buitenland - niet alles voor onszelf alleen willen hebben. Met gemeenschappelijke tuinen, auto’s, fietsenbergingen is nog heel veel ruimte te winnen voor wonen en blijft het allemaal leefbaar. Ook de zogenaamde Collectieve Particuliere Opdrachten (CPO) waar particulieren gezamenlijk een huis kopen of bouwen en bewonen, in plaats van ieder een apart huis, biedt veel nieuwe mogelijkheden. Wij hebben ideeën genoeg!

www.statt.nl

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Heb je zelf of ken je een bijzonder (startend) bedrijf die in onze wijk gevestigd is? Neem contact op met wijkkrantspijkerviertel@gmail.com

Rollerdisco

Sommigen begonnen wat stroefjes - het was immers alweer een jaar geleden dat ze op rolschaatsen konden dansen. De derde editie van de Rollerdisco was een enorm succes. Meer dan 750 schaatser/dansers van vier tot zestig jaar maakten er een feest van. De Rollerdisco begint een mooie traditie te worden!

Tekst en beeld: Erik Vos

Op het hoogtepunt van de avond dansten er 250 rollers rond de muziektoren

Lichtgevende dansfeen trakteerden iedereen op raketjes

Deze meiden studeerden een openingsdansje in, compleet met eigen ontworpen en gemaakte T-shirts

Project Real Diehl

Cultuur ontmoet ondernemen!

Willem Diehl (1876-1959) is een bekend architect van markante gebouwen in Arnhem. Hij heeft een enorme invloed gehad op het stadsbeeld van Arnhem. Bekende gebouwen van Diehl zijn het Vestagebouw en Luxor live. Hij heeft naast deze bedrijfsgebouwen ook vele woonhuizen ontworpen, waaronder zijn eigen huis aan de La Reijstraat. Diehl ontwierp gebouwen in Jugendstil stijl met elementen van de Amsterdamse school. In onze wijk is het pand op de hoek Steenstraat-Spijkerstraat ontworpen door Diehl. Helaas is het ooit zo prachtige pand behoorlijk verwaarloosd.

Huidige staat

Het pand werd ontworpen in opdracht van de NV Arnhemse automobielen maatschappij van Frits Grund, omstreeks 1912/1922. De auto's en rijtuigen reden via het voorplein aan de Steenstraat naar binnen in de centrale werkplaats. Links was de

werkplaats, de ruimten rechts waren bedoeld voor opslag, gereedschappen en een smederij. De gerepareerde voertuigen verlieten het gebouw aan de achterzijde. Op de eerste verdieping waren kantoren, een wachtruimte voor de chauffeurs en sanitaire voorzieningen. Het pand was de

eerste Citroengarage van Nederland, van de bekende Carel Wolf. Daarna heeft het allerlei winkelfuncties gehad, zoals Polak tapijten en de Action. Tegenwoordig is het een Odin winkel met appartementen op de eerste verdieping. De familie Polak is nog steeds eigenaar van het pand.

Aan de voorzijde (Steenstraat) en achterzijde (1e Wijkstraat) zien we brede poorten met natuurstenen ornamenten. Links van de ingang een prachtige kwartronde erker. De gevel aan de Steenstraat heeft schitterende terracotta ornamenten. Aan de 1e Wijkstraat zien we mooi ingelegde stenen boven de poort. Op het plein aan de kant van de Steenstraat is helaas een pand half voor de ingang gebouwd. Het pand is een gemeentelijk monument en behoort daarmee tot het cultureel erfgoed van Arnhem en het Spijkerviertel. Vanaf 1981 zijn een aanzienlijk aantal ramen aan de zijgevel van de garage met houten platen dichtgetimmerd. Deze witte platen zijn voortdurend doelwit van graffitispuiters. Het ontbreken van licht door de vensters geeft de Spijkerstraat een gesloten en verloren aanblik. 's Avonds is het hier onaangenaam en donker. Ook in de 1e Wijkstraat is het verslonsd, vuil en helemaal vol graffiti. Eigenlijk een sieraad voor de wijk, maar in deze staat niet om aan te zien. Hoe jammer!

Tijd voor Actie!

Onze buurtgenoot en sociaal ondernemer Bart Lucassen heeft een idee om hier verandering in te brengen. Hij heeft een restauratieplan ontwikkeld en wil een betekenisvolle invulling geven aan de zijgevel met de 52 vensters. Bart wil de witte borden voor de ramen verwijderen en hiervan vitrine-etalages maken, het houtwerk in een goede staat terug restaureren en de ramen en kozijnen in de oorspronkelijke twee kleuren

terugbrengen. De ramen zullen worden verlicht en ingevuld door kunstenaars en winkeliers uit de buurt. Hij hoopt daarmee de schoonheid van het prachtige historische gebouw opnieuw te etaleren. Het zou mooi zijn als er ook geld beschikbaar komt om de complete gevel zo te restaureren dat de bijzondere ornamenten en detailleringen weer zichtbaar worden, evenals de karakteristieke, overhellende dakgoten. Bart: 'Je zou nog een stap verder kunnen gaan. In de jaren '60 heeft de garagehouder Wolf een bouwvergunning aangevraagd voor een overkapping. Later heeft hij die dichtgemaakt en samengetrokken met het pand ervoor. Het werd een showroom voor auto's. Het zou prachtig zijn wanneer dat ook werd hersteld. Dan zou de Steenstraat een plein krijgen, wat het idee van een centrum zou geven aan de wijk'.

Stapsgewijze aanpak

Bart werkt graag bottom-up en is in overleg met de ondernemers, de eigenaar van het pand (familie Polak) en met de Odin organisatie. Allemaal zeggen ze te willen meedenken met het sympathieke plan, hoewel er natuurlijk verschillende belangen zijn. Vanwege de status van gemeentelijk monument zou het fijn zijn indien ook de gemeente aanhaakt bij het project. Voor de financiering wil Bart zich richten op

fondsen voor monumentenzorg, erfgoed en architectuur. Ook doet hij een beroep op lokale ondernemers, en mogelijk willen ook particulieren bijdragen aan het plan. De eerste fase is een pilot. Bart wil beginnen met drie kleine ramen op de hoek van het pand, die de lakmoesproef zullen zijn voor de financiering, effecten en het draagvlak van het plan. Op basis van de resultaten van de pilot wordt stapsgewijs toegewerkt naar het opstellen en realiseren van het complete plan. Bart hoopt met het project verschillende doelen te bereiken:

- De monumentale waarden herstellen en zichtbaar maken
- Een verbinding tot stand te brengen tussen ondernemers en kunstenaars
- De verloedering en gevoel van onveiligheid van de buurt terugdringen
- De Steenstraat en Spijkerviertel aantrekkelijk maken voor bezoekers.

Bart quote burgemeester Marcouch: 'Het begint bij het heel maken van kapotte ramen'. Hij stelt: 'Hopelijk draagt dit project bij aan de leefbaarheid in onze wijk én stimuleert het project de zichtbaarheid van de ondernemers en kunstenaars'.

Tekst en beeld: Jan van Wonderen

Druiven

De druif en de blauwereggen die afgelopen jaar bijna het loodje legden, hebben de graffiti op de Blauwe Hoek alweer vrijwel bedekt. Vanaf het terras zag ik hoe in de verte, daar waar de Spijkerstraat uit het zicht raakt om uit te komen bij café Vrijdag, het laatste zonlicht van die dag de puin van de herenhuizen aan de linkerkant deed oplichten. De biertjes waren duurder geworden, maar smaakten goed. Zowel aan de overkant als aan onze kant waren vrijwel alle tafels bezet. Op de straten en stoepen was het een komen en gaan van het standaard publiek in het kwartier. Een jongen van de Modeacademie op een skateboard, dealertjes in geblindeerde BMW's, een man van een jaar of zeventig strak in pak maar afgemaakt met felgekleurde sneakers, een hardop in zichzelf pratende dakloze, een echtpaar met een hond.

Het was de avond voor we op vakantie zouden gaan. De rode auto, die als afgiffedatum de vorige eeuw had en waarin isolatie, airco, stuurbeveiliging en een fatsoenlijk werkende stereo ontbraken en waaraan ik juist daarom zo gehecht was, was een week ervoor geheel onverwachts tijdens een routinecontrole opgegeven. We hadden haar zachtjes moeten laten inslapen bij een sloper. De zoektocht naar een vervanger had naast een hoop stress ook een wonderlijke week opgeleverd, met vreemde omzwervingen en bijzondere ontmoetingen, waaronder die met een Geitenkampse überrelaxte garagehouder die zich kort geleden aan de rand van de Rosandepolder had gevestigd en daar in bijna volmaakte stilte aan zijn wagens sleutelde, inclusief zwembad in het gras achter de werkplaats en uitzicht op de polder en op een kameel die de naam Samantha droeg.

Met de nieuwe tweedehands, en eveneens beste auto die we ooit bezaten, reden we uiteindelijk naar de Auvergne. Daar bewonen we nu, in een dun bevolkt bergachtig gebied met uitgestorven wegen, bossen, beekjes en ruïnes, tijdelijk een stacaravan op veld E. De burens zijn ons onbekend en gesprekjes over het weer voeren we op het grindpad onderweg naar de receptie. We picknicken bij de waterval, zwemmen in het meer en bouwen dammetjes in de rivier. Onze boodschappen doen we bij de Carrefour om de hoek, slechts een kwartiertje rijden. De biertjes zijn hier net zo duur en smaken wat flauwtjes, maar de druiven maken weer eens veel goed. 22 augustus 2021

Tekst: Lieneke Rietdijk

Beeld: Rien Meijer

Trendtalk – lunchsessie vrijwilligerswerk & de toekomst

In een inspirerende trendtalk van drie kwartier laat trend-researcher Natascha Klootsema van ZIN Trendstudio zien welke grote maatschappelijke trends er op dit moment spelen. Hoe ga je binnen de vrijwilligersbranche om met deze verschuivingen in de maatschappij en hoe bereik je de twee jongste generaties: Gen Y (Millennials) en Gen Z (Zoomers)? Bereid je voor op een flinke dosis mooie beelden en nieuwe inzichten over de diverse generaties en doelgroepen.

Een sessie die barst van de creativiteit en die je out-of-the-box laat denken! Volare slaat haar vleugels uit! Wij nodigen je uit om aanwezig te zijn bij bovenstaande Trendtalk en aansluitend de onthulling van ons nieuwe logo door Joke Wisseborn (bestuurder, directeur van Rijnstad). Tot slot is er soep, een broodje en de gelegenheid om bij te kletsen voordat je weer richting je werkplek gaat.

We kijken uit naar je komst!

Datum: **dinsdag 9 november**

Tijd: **11.30 – 13.00 uur**

Waar: **Geniet in de Weerd,
Weerdsjesstraat 168, Arnhem**

Info/aanmelden:

liesbeth@vrijwilligerscentralearnhem.nl

Tekst: Volare, Vrijwilligerscentrale Arnhem

Janne

Janne is 11 jaar en woont –zonder huisdieren jammer genoeg– met moeder Kim, vader Bram en broertje Adam in de Rietgrachtstraat. ‘Ik ben in het ziekenhuis geboren maar ik woon dus al mijn hele leven in het Spijkerkwartier. Vroeger toen ik klein was speelden we veel in de Kruidentuin die hierachter ligt, maar nu vind ik dat best wel saai. Wist je trouwens dat hier in de wijk heel veel van die binnentuinen zijn?’

Jongens en meisjes

‘We hebben in de bovenbouw (Sterrenkring) allemaal meesters, die zijn wat stoerder dan de juffen en maken ook veel grapjes. Wij werken veel met Chromebook: lekker overzichtelijk in plaats van allemaal

schriften en boeken. De meester wil dat we zelfstandiger worden en leren van onze fouten; ook moeten we zelf leren plannen. We hebben een superleuke groep 7 en gaan met de meester en de hele klas na de zomer allemaal naar groep 8. Wij voetballen altijd in de pauze met de jongens en meisjes en soms voetballen we ook nog samen op Thialf.’ Janne ziet nu al een beetje op tegen het afscheid van de basisschool volgend jaar: ‘We zijn allemaal vrienden nu, maar als we naar “de middelbare” gaan dan zie je elkaar niet meer zo vaak. Ik wil graag naar het Beekdal lyceum richting kunst en cultuur, ik teken en schilder veel. Maar daar ken ik niemand en de school ook niet; best wel spannend allemaal!’

In deze rubriek laten we kinderen aan het woord over wat ze zoal doen én wat ze vinden van wonen en leven in het Spijkerkwartier.

Rug

Janne zit op een speciaal wiebelkussen op de stoel: ‘Ik heb al anderhalf jaar veel rugpijn en door dit kussen train ik mijn rug en zak ik niet zo in elkaar.’ Ze noemt diverse therapeuten op die hebben geprobeerd haar van de pijn af te helpen. ‘Ook allemaal onderzoeken gehad en oefeningen gedaan en dat heeft dus niks geholpen en nu ga ik naar Klimmendaal, hopelijk kunnen zij mij verder helpen. Ik kan slecht inslapen van de pijn en neem soms pijnstillers. Met voetballen en spelen heb ik er helemaal niet zoveel last van gelukkig.’

Spijkerkwartier

Janne vindt het: ‘Superleuk wonen hier en een leuke school, ook al mijn vrienden wonen dichtbij in de wijk dus we kunnen makkelijk wat met elkaar afspreken. Samen met mijn vriendin Ayla stunts we hier op straat wel eens met de fiets waar we een skateboard aan vast hebben gemaakt; dan moeten we wel goed uitkijken! Jammer dat er vaak afvalzakken en troep bij de containers staan. Ik hou van shoppen en we wonen ook lekker dicht bij alle winkels.’

Wens

‘Ik wens dat het gewoon is dat jongens en meisjes met elkaar spelen en vrienden met elkaar zijn, dat niemand dat gek vindt of daar raar over doet en dat iedereen zichzelf zou kunnen zijn. Wij spelen en voetballen met iedereen in de groep door elkaar: ik wens dat dat altijd zo blijft!’

Tekst: Trudi Hendriks

Beeld: Rien Meijer

Ook een (buurt)kind dat een bijzondere hobby heeft en iets te vertellen heeft over zichzelf, de wijk of iets anders? Neem contact op via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Wij komen graag een keer met hem of haar praten en maken een mooie foto.

Dit jaar is het zevende seizoen van de buurtmoestuin op Vrijstaat Thialf. De moestuin is in 2013 gestart op het destijds braakliggend terrein van de C.A. Thiemestraat en in 2015 verhuisd naar de huidige locatie op Vrijstaat Thialf.

Moestuin op Thialf

Jet de Bruijn is één van de tuinders: 'Ik ben blij met deze prachtige plek op Thialf, hier om de hoek. Het is fijn om buiten te zijn, met mijn handen in de aarde, alles te zien groeien en bloeien. Om eigen verbouwde groenten te eten en eigen bloemen op de vaas te zetten.'

De moestuinders zijn een clubje mensen uit de wijk (en één ex-Spijkerkwartierder die graag bleef en dat is wederzijds) Barbara, Tamara, Annie, Bart, Marike, en Jet.

Samen

'Het gaat ook om de lol. Elkaar te ontmoeten, recepten uit te wisselen en op een mooie zomeravond na het oogsten samen een borreltje drinken op de tuin.'

Gezamenlijk tuinieren, maar niet ieder op zijn/haar eigen vierkante meters. 'We zaaien en oogsten in overleg. Vaak werken we in het weekend met z'n allen, door de week ook wel met z'n tweeën. Bij droogte zoals in de warme zomer van vorig jaar

maken we afspraken over water geven. De één heeft meer ervaring de ander minder, maar dat is geen punt, we leren elk jaar bij én van elkaar. De bedden onkruidvrij houden is de grootste klus.'

Moestuinplan

Elk jaar wordt er een moestuinplan gemaakt voor het nieuwe seizoen. Jet: 'We bedenken welke groente we willen verbouwen en op welke plek, vervolgens

wijken we daar meestal vanaf.' Dit jaar zijn er aardappelen, aardbeien, frambozen, aalbessen, pompoenen, courgettes, broccoli, sperzieboontjes, tuinbonen, spekbonden, snijbiet, worteltjes, tomaten, bietjes, kool, spruitjes en boerenkool. Ook een paar nieuwe gewassen zoals pastinaak en zoete aardappel. Er worden ook bloemen gekweekt: zonnebloemen, cosmea, malva, verbena, zonnehoe, Oost-Indische kers, dahlia's, korenbloemen, goudsbloemen, ridderspoor, mosterd- en koekruid en meer. Jet: 'We hebben padden, kikkers, hommels, bijen en vlinders op de tuin en soms een hagedis. We krijgen leuke reacties van andere bezoekers van Vrijstaat Thialf, ook zij genieten van de moestuin.' Door alle regen en de vele naaktslakken valt de oogst dit jaar tegen, maar er worden nu al plannen gemaakt hoe dat het volgende seizoen anders of beter kan.

Heb je belangstelling stuur dan een mailtje naar stadsrab@hotmail.com. In januari bekijken de moestuinders of er plek is voor deelname in het nieuwe seizoen.

Tekst: Trudi Hendriks met Jet de Bruijn
Beeld: Jet de Bruijn en anderen

De straatcoaches

Johnny en John. Het klinkt als een double act uit een televisieprogramma, maar in dit geval zijn het twee van de straatcoaches die het Spijkerkwartier rijk is. In juni ging ik een dag met hen op stap om te zien wat zij in hun werk zoal meemaken. De straatcoaches zijn inmiddels al vier jaar actief in het Spijkerkwartier en helpen overlast tegen te gaan. 'Wij pakken de dingen op waar gewone politie geen tijd voor heeft. Wij kunnen daar wel de tijd voor nemen. Handhaving en politie hebben dan wat meer ademruimte.'

Wie, wat en hoe?

Het team bestaat uit vier straatcoaches. Zij zijn vooral actief in de spijkerbuurt en Spoorhoek, maar pakken af en toe ook een stuk van het centrum mee. De straatcoaches zijn in dienst van de gemeente Arnhem en werken iedere dag, van drie uur 's middags tot ongeveer half twaalf 's avonds, in tweetallen. Ze richten zich in de eerste plaats op daklozen, maar houden ook een oogje op andere vormen van overlast: van dealers tot hangouders. We starten met een rondgang door de buurt, zoals de straatcoaches dat iedere dag doen, langs zogenaamde hotspots – kinderspeeltuinen, binnentuinen, steegjes – waar vaak overlast is. 'Kijk, hier is nieuwe graffiti gespoten,' wijzen ze aan achter station Velperpoort. Ook dat houden ze bij. 'We weten wel ongeveer welke gezichten daar achter zitten, maar je hebt een heterdaadje nodig om ze ook echt te kunnen aanpakken.' We lopen verder richting een speeltuintje. 'Ah, onze vriend ligt er weer.' Op een bankje ligt een man te slapen. De straatcoaches maken hem wakker. 'Dit is een speeltuin, hè? Daar moet je niet op een bankje gaan slapen; jij niet en ik ook niet. Dan durven kinderen hier niet meer te komen, dat is toch vervelend?' En, terwijl de man zijn spullen bij elkaar pakt: 'Kom je straks een hapje eten bij het Kruispunt?'

Bij het kruispunt

Na hun eerste ronde door de wijk, begeven de straatcoaches zich altijd naar het Kruispunt, een stichting in Spoorhoek waar zes dagen per week warme maaltijden klaarstaan voor dak- en thuislozen. De straatcoaches zijn hier iedere middag aanwezig om te zorgen voor rust en veiligheid. Johnny en John kunnen bij iedereen die binnenkomt een verhaal vertellen. 'Dat is een Poolse jongen. Hij heeft gewoon een baan, maar hij slaapt in een tent in de bosjes.' Deze vrouw woont al 21 jaar op straat. Je ziet haar vaak vuilnis opruimen. Als bewoners hun zak naast de container zetten, trekt zij de zak open en doet al het afval één voor één door de zwerfvuilklep. 'Dit is mijn wijk en die houd ik schoon', zegt ze dan. 'Die man woont inmiddels in een containerwoning in Arnhem-Zuid, maar hij komt nog steeds af en toe langs voor een kopje koffie en een gesprekje.' Dat blijkt ook hun favoriete deel van het vak: 'Als je mensen na een tijd weer tegenkomt en het gaat goed met ze. Ze hebben een huis, of een baan, of een relatie.' Het is vandaag een roerige middag bij het Kruispunt. Er is onenigheid tussen twee bezoekers; frustratie over geleende spullen die niet op tijd worden teruggegeven. Een andere bezoeker zorgt binnen voor onrust. De straatcoaches begeleiden hem het pand

uit, maar buiten slaat hij uit woede een ruit in. Twee minuten later staat de politie in de straat om een signalement op te nemen. Dankzij de straatcoaches kunnen zij ook meer gericht optreden: ze komen als er écht iets aan de hand is, en zo houden ze meer handen vrij voor andere zaken. 'We hebben een dikke huid,' zegt Johnny terwijl de glasscherven worden weggeveegd. 'Al deze mensen hebben een rugzak. Soms wordt iemand verbaal agressief. Maar de volgende dag komen ze dan naar je toe en zeggen "sorry, ik had gisteren mijn dag niet".'

es

John en Johnny

Samen voor de wijk

Als het Kruispunt sluit, lopen de straatcoaches een tweede ronde door de wijk, dit keer langs de binnentuinen. John checkt als eerste de prullenbakken om te kijken of er bierblikjes of joints in zitten. 'Dan weet je ook een beetje wat zich hier overdag heeft afgespeeld.' We keren terug naar hun uitvalsbasis zodat John en Johnny kunnen pauzeren. Op dit punt raap ik mijn aantekeningen bij elkaar en neem ik afscheid. Hún werkdag is nog niet voorbij; later in de avond gaan ze opnieuw de wijk in.

Zijn er nog dingen die ze graag willen meegeven in de wijkkrant? In de eerste plaats hun waardering voor de inzet van Martijn Stappers, die onlangs afscheid nam als wijkmanager via Team Leefomgeving. 'Hij heeft veel opgezet voor deze buurt. De samenwerking was altijd heel prettig. Complimenten richting hem.' In de tweede plaats de boodschap aan alle buurtbewoners dat ze altijd welkom zijn om de straatcoaches aan te spreken als ze zich zorgen maken over onveiligheid of overlast. Bewoners kunnen daarvoor ook terecht bij pand 66 in de Steenstraat.

Solidariteit

Als ik de volgende dag bij Velperpoort loop, zie ik een dakloze man op een kleedje onder de poort zitten. Hij krijgt net wat geld toegereikt van een andere man die ik herken: hij stond gisteren zelf op de stoep bij het Kruispunt voor een warme maaltijd. Solidariteit van dakloze mensen onderling.

Tekst: Katja Krediet

Beeld: Rien Meijer

Deze serie laat in woord en beeld een persoon, gebouw of een straat door de tijd heen zien. Aan de rand van het Spijkerviertel heeft onze hoofdpersoon van deze keer een tattoo-shop. Op zijn derde verhuist hij met zijn ouders van Engeland naar Noord-Holland. Nationaal raakt Ben vooral bekend door het winnen van The Voice of Holland (2010) en meerdere nummer 1 hits. Rond 2014 gaat het in de media meer over hem, een motorclub en een taakstraf dan over zijn muziek. Op een rol in The Passion na, wordt het dan een tijd stiller. Hij gaat samenwonen in Arnhem met Janita en twee dochters. Ze krijgen een zoon, Benji (nu 4). Dit jaar is Ben (nu 38) terug met een nieuwe band.

Ben Saun

Teken van rust

Mijn eerste tattoo-shop bezoek ooit. Het lijkt nog donker binnen. Dus ik blijf buiten wachten. Motorgeluid kondigt Ben aan. Eenmaal binnen, met een goede mok koffie voor ons, legt Ben uit dat hij vanochtend druk was Benji te helpen. Hij rolt vast een joint voor later. **Wat deed jij graag als jongetje?** 'Alle vrije tijd tekende ik, vooral tattoo-ontwerpen.' **Jouw vader had een tattoo-shop.** 'Hij wilde gevangenisdirecteur worden, wezen ze hem af om de tattoo op zijn hand. Liet hij daarna zijn handen vol zetten. Van "fuck you", ik zoek mijn eigen weg. Naast het tatoeëren zong hij ook altijd thuis en deed mee aan karaokeshows, ik ging altijd mee.' **Wat was jouw eerste tattoo?** 'Een roos met "mam", die zette mijn vader.'

Wat gaf tekenen jou? 'Rust, daar ga ik nog steeds voor. Veel mensen leiden je alleen maar af.' **Hoe zit dat met dan met**

optredens? 'Ballads geven ook rust. Als je gaat knallen is het best zwaar werk. De dag na het winnen van The Voice stond ik met Direct in Ahoy voor het eerst voor een groot publiek, dan blijf ik ook gewoon chill hoor.' **Ik las dat je vanaf je tweede drumde?** 'Elk kind drumt als ze twee zijn. Ik kreeg toen wel een drumstel.' **Hoe kijk jij nu naar de kleine Ben?** 'Ik zoek nog steeds de rust op. Blij dat ik toen niet lol ging trappen, was er waarschijnlijk niets van mij geworden.'

Barabbas of Jezus?

Wie bewonderde je als kind? 'Herman Brood. Niet zijn "fuck you" gedrag, die man was niet dom. Hij deed gewoon wat hij wou, mooi! In de zaak hangt een foto van hem en mij, toen ik als vijftienjarige optrad.'

Je speelde Barabbas in The Passion (muzikaal paasevenement over Jezus), ik

moest googelen wat zijn rol was. 'Mensen die slecht waren krijgen een nieuwe kans. Zo is het mij uitgelegd. Vond ik leuk. Ik ben ook als Judas gevraagd.' **Welke rol heb je het liefste?** 'Jezus, zing je lekker veel. Hij staat op mijn kop.' Ben zet zijn pet af en hij laat een Jezusgezicht zien die zijn hele hoofd bedekt. 'Mooi dat hij zijn eigen pad volgde en mensen blij maakt.' **Wat maakt jou blij?** 'Mijn gezin, motorrijden. Iemand fluitend op straat zien lopen, ondanks al het gekanker in de wereld. Niets aantrekken van anderen, wat ze ook zeggen. In The Voice wilden ze mij in een rare broek hebben. Prima, doe ik die straks live uit. Dus hoefde het niet. Anderen klaagden wat ze aan moesten. "Doe je zelf sukkel", zei ik dan. Vroeger wilde ik als mijn vader worden, nu is dat anders. Mijn jeugd was niet slecht hoor. Ik ben eerlijk tegen mijn kinderen. Dat is soms moeilijker, maar mensen weten waar ze aan toe zijn.'

ders

En ik probeer aardig tegen mensen te zijn, dat had ik vroeger minder.' **Door Janita?** 'Ook en Arnhem. De mensen zijn aardiger en relaxter dan waar ik vandaan kom.' **Wat krijg je mee van onze wijk?** 'Er zitten goede koffiehops. (lacht) Veel klanten wonen er. Leuk de uitgesproken mensen daar, die leven tenminste niet als een robot zoals zovelen.'

Het beste in mij

Had je een droom als kind? 'Tatoeëerder worden. Maar mijn ouders stimuleerden ons ook om te zingen.' **De eerste band met jouw broertje, rond jouw twaalfde, heette Daddy's wish.** 'Dat zegt het al, hé? Stomme naam. Die tijd vond ik niks. Mijn broer is extravert dus dat botste. Talentenjachten winnen en zingen vond ik wel leuk, maar meer voor erbij. Anderen vinden mijn zingen bijzonder, ik niet.' **Doe je het voor anderen of voor jezelf?** 'Dat is nogal een vraag, voor mijzelf leven gaat niet. Dan had ik thuis nog een bakkie gedaan, jointje roken, rustig naar mijn werk. Maar er zijn zoveel dingen om te doen.' **Zou je dan nog zingen?** 'Ach, of ik onder de douche zing of op een podium. Ik zing altijd wel, het komt door mijn vrouw dat ik het weer oppak. Al die jaren zong ik wel voor haar op de bank thuis. Zij vond het zonde dat ik het niet met iedereen deel. Ik had er een tijd geen zin in. Het is veel werk en je bent snel een puppet die geleefd wordt.' **Jullie song Gipsy girl, gaat over Janita. Wat is gipsy aan haar?** 'Zij komt van het kamp. Janita is anders dan andere vrouwen, heel zorgzaam.' **Zin twee is She brings out the best of me.** 'Als

je iemand om je heen hebt die liefdevol is, dan ben je ook zo. Als iemand de hele tijd kankert, dan doe je dat ook.'

Wat betekent jullie nieuwe song

Redemption? 'Terugpakken wat van jou is, tweede kans. Ik zit nu op het goede pad, gezin, werk. Mijn plan is gewoon lekkere muziek te maken, het leuk te hebben met de band.'

Hoe kijkt de kleine Ben naar jou, denk je?

'Trots dat ik volgehouden heb met tatoeëren. Ook ongeloof: wat er gebeurd is, mensen die ik niet meer zie. Als ik dat van te voren wist had ik dingen anders gedaan.' **Zoals?** 'Kan ik niet echt zeggen, anders komt dat weer in de bladen.'

Vrij aardig op weg

'Ik steek de joint op, zo komen klanten en ik moet even tot rust komen.' We lopen naar het balkon. Bewust gaat Ben zo staan dat de rook niet mijn kant op waait.

Tattoo is jouw tweede naam, waar staat tattoo voor? 'Voor vrijheid. Het verandert ook mensen, sommigen worden stoerder of denken meer aan hun geliefden.' **En bij jou?** 'Ik weet niet beter, mijn hele familie loopt er zo bij. Ik ben veranderd, maar niet door tattoos. Ik leef nu slimmer, heb geleerd over mijzelf en hoe met anderen om te gaan. Ik luister meer naar mijn buikgevoel, zeker als mensen wat van mij willen. Gister zag ik de tv-serie Locked Up over mensen die in het buitenland gevangen zitten voor drugshandel. In het voorstadium zie je die mensen dingen doen die ze niet willen, juist daardoor komen ze in de problemen.'

Wat zette jij als eerste tattoo bij iemand?

'Mijn moeders naam op mijn vaders enkel. Op mijn vijftiende begon ik echt in de zaak. Mijn dochters hebben mij ook al getatoeëerd. Teksten als "infinity", hartjes.' **Zie je hen tatoeëerder worden?** 'Allemaal, ik wens ze in ieder geval een goede baan toe, niet in de supermarkt voor weinig geld.' **Jouw dochter Nikia deed mee aan Voice Kids. Je zei ergens haar te willen behoeden voor jouw fouten.** 'Zij wilde dat zelf graag, wij hadden liever dat ze langer gewacht had. Succes is niet het belangrijkste, zolang je maar voor jezelf kiest. Ik sta er nu anders in dan vroeger.'

Wat doet Benji graag? 'Tekenen, voetballen, filmkijken, dingen met mij doen. Een echt jongetje, mooi....' **Wat herken je in hem?** 'Veel! De details die hem opvallen, het nonchalante. Vanaf zijn geboorte praat ik Engels met hem. In die taal lijkt hij een ander jongentje, "hello bumhole" kan hij ineens zeggen. Zal ook wel door tekenfilms komen, grappig. In het Nederlands lijkt hij liever.' **Zijn zacht en stoer ook jouw kanten?** 'Ik ben niet stoer. Mensen vinden dat, omdat ik een paar keer iemand op zijn bek sloeg. Dat moet iedereen doen als men in zo'n situatie komt. Ik ben altijd chill. Maar als het moet ga ik voor 300%. Liever niet, ik hoop dat ik nooit meer hoeft te vechten.' **Is jouw ideale combi: je eigen weg volgen en aardig zijn voor anderen?** 'Dat vat het aardig samen.' **Mooi, bedankt Ben.** 'Jij bedankt, als de fotograaf komt, zorg ik dat ik geen gekke kleren aan doe.' (lacht) Als ik buiten kom staat een groepje klanten rustig te wachten totdat de zaak opengaat.

www.craftmans.nl

Tijdens de Airborne zingt Ben een zelf geschreven song over een soldaat

Tekst: Foeke Galema / Beeld: Rien Meijer

Verslag Wijkoverleg

De bijeenkomst op 1 juli was 'live' in de Lommerd, met een opkomst van rond de veertig personen. Speciale gast was Noortje Ruisbroek van Team Leefomgeving. De vergadering werd voorgezeten door Astrid Stokman.

De volgende agendapunten na opening en het vaststellen van het verslag van 21 april jl. werden behandeld:

Presentatie BuurtGroenBedrijf

Jolanda van Looij geeft een uitgebreide presentatie over BGB: doelstellingen, ambities en de talloze activiteiten in onze wijk werden behandeld. De presentatie is op basis van het jaarverslag. Het jaarverslag is te vinden op de website www.buurtgroenbedrijf.nl

Budgetaanvraag The Real Diehl

Bart Lucassen heeft voorstellen voor het verfraaien van het pand van Odin (de voormalig Diehl-garage). Er wordt een financiële aanvraag gedaan om de transformatie van het pand te realiseren. Het wijkoverleg honoreert de aanvraag voor het opstarten van deze Real Diehl. De presentatie staat op de website van Mijn Spijkerkwartier.

Budgetaanvragen Parkeerbonds

De werkgroep Verkeer is vernieuwd, de nieuwe voorzitter is Willem van Gent. De werkgroep beheert het parkeerbonds en wordt geadviseerd door de Spijkerbrigade. Aandachtspunt blijft het beheer van het fonds. Overleg met de gemeente loopt. Er zijn diverse budgetaanvragen bij hen neergelegd. Het Team Leefomgeving heeft de budgetaanvragen nog niet besproken.

Stand van zaken en budgetaanvraag rechtszaak HBS Schoolstraat

De tijdelijke vergunning voor kamerbewoning in de voormalige HBS aan de Schoolstraat is permanent geworden. Een groep bezorgde bewoners uit de omgeving wil dit besluit aanvechten via een juridische procedure vanwege de al jaren durende overlast. De situatie roept veel emotie op en een discussie over privébelang versus wijkbelang ontstaat. Er wordt financiële ondersteuning gevraagd voor het opstarten van de juridisch procedure. Onduidelijk is of de gemeente vanuit het Bewonersbudget zal willen bijdragen. Het tegenvoorstel om een crowdfunding te starten wordt uiteindelijk overgenomen. De eventuele tekorten worden aangevuld vanuit het Bewonersbudget.

Overig

De actualiteiten leverde informatie over: uitbreiding van het bestuur Spijkerbrigade, Het Wijkveiligheidsoverleg, diverse activiteiten in de buurt, rattenoverlast en overleg met de wethouder. Het gedetailleerde verslag is in zijn geheel te lezen op de site van Mijn Spijkerkwartier.

Volgende vergadering Wijkoverleg:
dinsdag 23 november.

Tekst: Lucille van Straten

Beeld: Rien Meijer (Wijkoverleg van 13 september) en (via) Spijkerbrigade (oproep)

Spijkerbrigade zoekt versterking

De Spijkerbrigade is het dagelijks bestuur van het Wijkoverleg en de Stichting Bewoners Spijkerkwartier. Wij zijn de spin in het wijkweb. Wij organiseren vijf keer per jaar het Wijkoverleg en onderhouden de contacten met de gemeente.

Wij zijn **Albert Hoex** (sociaal-cultureel), **Jolande Bernards** (leefbaarheid & veiligheid) en **Astrid Stokman** (voorzitter). We zoeken **twee nieuwe leden** voor de aandachtsgebieden ruimte & duurzaamheid, secretariaat en financiën. Ervaring is niet nodig. Leer de wijk, zijn bewoners en ondernemers (beter) kennen, verbindt de actieve werkgroepen met elkaar en met de gemeente, signaleer waar nieuwe initiatieven nodig zijn en help bij het opstarten ervan.

Tijdbesteding: 2-4 uur per week. Vergadering Spijkerbrigade 10x per jaar; Wijkoverleg 5x per jaar.

Contact/info: astrid@tebokkel.nl
Je bent welkom om kennis te maken en eens mee te vergaderen om te kijken of dit iets voor je is!

Albert Hoex, Astrid te Bokkel en Jolande Bernards

De korte klussen kalender

Als we één ding hebben geleerd van de coronacrisis is het wel dat mensen graag iets voor een ander willen doen maar zich niet altijd voor langere tijd willen verbinden aan een organisatie.

De Vrijwilligerscentrale Arnhem bevordert en ontwikkelt maatschappelijke participatie door middel van vrijwilligerswerk. Naast de gebruikelijke online vacaturebank gaat VWC Arnhem ook werken met een Korte Klussen Kalender. Korte klussen zijn klussen die gemakkelijk eenmalig of vaker met hulp van nieuwe vrijwilliger(s) ingevuld kunnen worden.

Je kan hierbij denken aan een paar extra handen tijdens de bingo of een andere activiteitenmiddag, eenmalige klussen als een clubhuis schilderen, een flyeractie maar ook een reguliere activiteit waar je wat extra hulp bij zou kunnen gebruiken. Een laagdrempelige manier om kennis te maken met vrijwilligerswerk en te ontdekken hoe leuk dat kan zijn!

Voor organisaties

Als vrijwilligerscoördinator kun je op deze manier korte klussen aanbieden die anders misschien blijven liggen, en een heel nieuwe doelgroep laten kennismaken met je organisatie. Als uw organisatie nog niet bij de VWC Arnhem bekend is, kunt u zich eerst registreren via de website. Een afspraak maken om eerst meer informatie te ontvangen, is ook mogelijk. De dienstverlening van VWC Arnhem is kosteloos.

www.vrijwilligerscentralearnhem.nl

Tekst en beeld: via Vrijwilligerscentrale Arnhem

Het Fabriekje voor Sociale Kunsten zoekt medestanders

Albert Hoex, wijkbewoner en ervaren én hartstochtelijk theatermaker is met zijn Fabriekje voor Sociale Kunsten op zoek naar medestanders die in het seizoen 2021 / 2022 willen meewerken aan de voorbereiding en organisatie van een mooi sociaal cultureel evenement in, met en voor het Spijkerkwartier.

Albert Hoex was in de jaren 2011 t/m 2014 met zijn toenmalige gezelschap De Plaats vier jaar lang de artistiek leider van het sociaal culturele project Spijkerkwarts. Een project waaraan jaarlijks honderdvijftig wijkbewoners voor en achter de schermen deelnamen en waar duizend toeschouwers naar kwamen kijken. Een evenement waarin vele wijkbewoners elkaar leerden kennen, nieuwe verbindingen tussen bewoners werden gelegd, de wijk dichter bij elkaar kwam en nieuwe energie kreeg. En nu is het 2021. En staan sociale cohesie en gemeenschapszin genoemd als speerpunten in het wijkplan voor de komende jaren. Terecht. Wat is een wijk zonder wijkbewoners die elkaar kennen? Onderling met elkaar verbonden zijn? Dat is nooit vanzelfsprekend maar vraagt voortdurend nieuwe manieren om te kunnen praktiseren. 2022 is een mooi moment voor een nieuw sociaal cultureel evenement dat (opnieuw) op zoek gaat naar deelnemers uit alle hoeken en gaten van de wijk, bekend en onbekend. Wijkbewoners en ondernemers die aan de hand van de kunsten met elkaar de verbinding aangaan om gezamenlijk de kracht en pracht van de wijk zichtbaar te maken.

Maar een spraakmakend sociaal cultureel evenement is er niet zomaar. Dat vraagt voorbereiding, bij voorkeur met kennis vanuit de wijk zelf. Het Fabriekje van Sociale Kunsten zoekt daarom om te beginnen wijkbewoners met hart voor de wijk en geloof in de sociale kracht van de kunsten die bereid zijn samen te werken aan de opzet van de organisatie. Samen op zoek naar de mooiste ideeën, bruikbare contacten, slimme manieren om aan geld te komen om het project te financieren en al die andere zaken die nodig zijn voor een succesvol sociaal cultureel evenement.

Het idee is om als bewoners een blijvend aandeel in de organisatie van het project te behouden, aangevuld met een professioneel team van sociaal artistieke medewerkers.

Inzet bewoner: naar eigen vermogen en inzicht.

Beloning: betrokken deelgenoot van een wijkhappening.

Planning: september-december 2021: conceptplan en financiering. Januari-februari 2022: werving deelnemers in de wijk. Maart-mei 2022: voorbereidingen en repetities. Juni 2022: uitvoer in, met en voor de wijk.

Om te beginnen bij het begin: wie worden de medewerkers van het eerste uur in het Fabriekje van Sociale Kunsten?

Voor verdere info: www.alberthoex.nl
Vragen/interesse? Bel of mail.
0626354447, alberthoex@gmail.com

Tekst en beeld: Merel Rutgers

FOTO: NOOR MARKUS

FOTO: COMMON GROUND GYM

Freestyle kicks en flips

FOTO: NOOR MARKUS

FOTO: NOOR MARKUS

Afgelopen zomer hebben jullie kunnen werken aan je freestyle kicks en flips. Klinkt dit te slick? Get real boomer! De jeugd van Arnhem kwam massaal naar Thialf om het mee te maken.

Tijdens de Urban pop-ups introduceerde Common Ground Gym de jeugd het 'urban' sporten. En dat het belangrijk is een gezonde en actieve leefstijl te hebben. Dit doen ze in samenwerking met Sportbedrijf Arnhem, JOGG, Summergames 2021 en gemeente Arnhem.

"Ik vond het leuk om alle sportieve spellen te doen; rennen, dansen, backflips leren. Er waren ook vrienden. En er was gezond drinken. De mensen waren aardig."

Kijk voor een gefilmd verslag op: <https://youtu.be/qUATOhEYOHQ>

FOTO: COMMON GROUND GYM

NIEUW VERTIER! Kokie Erik Jan heeft de sleutel van de brasserie overgedragen aan Tijs. Zijn club is ook bezig met Club Rembrandt en Strand Zuid. Check deze nieuwe ondermer.

Meer leuke mensen gezocht

Genieten jij en je kinderen ook zo op Vrijstaat Thialf? En zou je het leuk vinden af en toe te helpen als vrijwilliger (18+ jaar) met activiteiten of op zondag openstelling? Stuur dan een berichtje aan post@vrijstaatthialf.nl

Je kunt zelf aangeven waarvoor en hoe vaak je beschikbaar bent, eens per maand tot 1x per jaar! Wij kunnen altijd helpende handen gebruiken! Gezellig dat je ons team wilt komen versterken!

VIND JE OOK LEUK? GA NAAR WWW.FACEBOOK.COM/THIALF MET EEN LIKE BLIJF JE OP DE HOOGTE

SEKSWERK

'Als jij jezelf ooit had geprostitueerd, dan was ik nooit een relatie met je begonnen.' Het waren de woorden van een vriendje, en ze maakten me boos.

Seks draagt meestal honderden lagen van moraliteit met zich mee (onterecht, vind ik: seks evenmin moreel item als het eten van een stuk appeltaart: het is lekker, je doet het als je er zin in hebt en het kan aardig bevredigend zijn. Liefde, dat is een ander verhaal natuurlijk).

Sekswerk kan rekenen op nog veel meer oordelen dan seks. Die waaien uit van het idee dat een 'hoer' verwerpelijk is 'omdat er al zoveel overheen zijn gegaan' - vooral voor vrouwen een probleem, want de geschifte slot-sleutel-analogie is nog springlevend (voor wie hem niet kent: een goede sleutel opent vele sloten, maar een slot dat door vele sleutels wordt geopend is een slecht slot) - tot de onvermijdelijke link die er wordt gelegd tussen sekswerk en criminaliteit.

U hoort mij niet beweren dat die link er nooit is, of niet was (maar goed, dat geldt ook voor talloze bedrijven op de Zuidas, om maar een voorbeeld te noemen). Tijdens de 'rode periode' van het Spijker werd er ook veel getippeld, door veelal verslaafde dames, en dat trok op zijn beurt weer (drugs)criminaliteit aan. De laatste 23 ramen in het Spijkerkwartier sloten op 4 januari 2006. De pers was aanwezig die dag, evenals de makelaars - de panden zouden al 20 procent in prijs gestegen zijn (dat dat tegenwoordig elke paar maanden met de gemiddelde huizenprijs gebeurt, daar hebben we het maar even niet over). 'Wat is er zo speciaal aan deze wijk voor u?', vroeg een verslaggever aan een man met stoppelbaardje en oranje fleecetrui.

'Ja, die meiden. Anders is er niks aan hier', antwoordde hij. Daarin heeft hij natuurlijk ongelijk gekregen.

Maar toch spreekt er wel iets belangrijks uit die ramen. Want die zijn misschien weg, maar sekswerk zelf niet - het is enkel onzichtbaarder. En daarmee ook de problemen van deze beroepsgroep. Waar drugs formeel illegaal zijn, maar gebruik in de praktijk gedoogd wordt, wat de schizofrene situatie oplevert dat wietplantages worden opgerold terwijl je bij shop diezelfde wiet legaal mag kopen, is bij sekswerk het omgekeerde aan de hand. Sekswerk is legaal, maar in de praktijk treffen sekswerkers allerlei obstakels die andere zelfstandigen bespaard blijven.

Dat gaat bijvoorbeeld om het vinden van een werkplek, om het openen van een zakelijke rekening, om de aparte registratie van sekswerkers die de regering voornemens was in te voeren in een nieuwe wet over sekswerk.

En het gaat ook om de honderden lagen van moraliteit die sekswerkers met evenzoveel oordelen overstelpen. Velen kunnen zich niet voorstellen dat je zoiets vrijwillig zou doen. Gewoon, omdat je het leuk vindt. Maar: ja, er bestaan legio sekswerkers die simpelweg net als ik van hun hobby hun werk hebben gemaakt. Precies daarom zei ik tegen dat vriendje terug: 'Als ik van tevoren had geweten dat jij dat vindt, was ik óók nooit een relatie met jou begonnen.'

Foto: Rens Plaschek

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 118, najaar 2021

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Katja Krediet, Lucille van Straten, Samuel Verschoor, Jan van Wonderen.

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Spreekuur op donderdag 18.00 - 19.00, politiepост

Velperpoort, Ir. J.P. van Muijlwijkstraat 185.

Meldingen over de openbare ruimte: Fixi.nl

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 119 dient te worden aangeleverd vóór 16 november 2021 via

wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat.

Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina-foto: Jet de Bruijn